

Η δική μας πορεία προς την Ανάσταση

/ [Γνώμες](#)

Με τη χάρη του Θεού, φτάσαμε στο αποκορύφωμα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, με την Μεγάλη Εβδομάδα και με την ανάβαση του Χριστού στο Γολγοθά για το εκούσιο Πάθος Του και ολοκληρώνεται με την ζωηφόρο Ανάσταση, τη νίκη Του έναντι του θανάτου.

- **Γράφει ο Σωτήριος Θεολόγου, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.**

Στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, ακούσαμε για ένα δείπνο, το οποίο έγινε προς τιμήν του Χριστού για την ανάσταση του Λαζάρου. Η Μαρία άλειψε τα πόδια του Χριστού με το πιο ακριβό άρωμα της νάρδου και τα σκούπισε με τα μαλλιά της. Τότε, ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, «ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι», όπως μάς λέει Ευαγγέλιο, ρώτησε: γιατί να μην πουληθεί το μύρο για τριακόσια αργυρά νομίσματα και το χρηματικό ποσό να μην δοθεί στους φτωχούς;». Δεν το είπε, επειδή συμπαθούσε και σπλαχνιζόταν τους φτωχούς, αλλά γιατί ήταν κλέφτης και έπαιρνε χρήματα από το κοινό ταμείο.

Απάντησε ο Χριστός ότι: «εμένα δεν θα με έχετε για πάντα μαζί σας, ενώ οι φτωχοί πάντα θα υπάρχουν ανάμεσά σας». Εξαιτίας του γεγονότος της Ανάστασης

του Λαζάρου, πολλοί Ιουδαίοι πήγαιναν στη Βηθανία για να δουν και το Χριστό και τον Λάζαρο.

Την επόμενη μέρα, όταν έμαθε το πλήθος ότι έρχεται ο Χριστός στα Ιεροσόλυμα, πήραν κλαδιά φοινικιάς και βγήκαν στην είσοδο της πόλης για να Τον υποδεχτούν, φωνάζοντας: «ῶσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ». Ο Χριστός εισήλθε στην Αγία Πόλη καθισμένος πάνω σ' ένα γαϊδουράκι, για να εκπληρώσει και την προφητεία.

Όλα αυτά τα γεγονότα, οι μαθητές του Χριστού δεν τα κατάλαβαν. Συνειδητοποίησαν όλα τα γεγονότα, όταν ο Χριστός ανυψώθηκε στη θεϊκή δόξα.

Από σήμερα, θα ξεκινήσει το εκούσιο Πάθος Του. Θα ανέβει στο σταυρό για να λυτρώσει το ανθρώπινο γένος από την αμαρτία.

Το Πάθος Του δεν έχει σχέση με την επίγεια ζωή, αλλά ανεβαίνει από εκεί που ξεκίνησε. Από τον Πατέρα.

Τελείωσε το έργο Του επάνω στον κόσμο και αποσύρεται για τη θέση Του. «ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν, καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ». Ανεβαίνει, λοιπόν, στον Πατέρα για να μας ανεβάσει και εμάς, όπως θα ψάλλουμε στον Ὕμνο της Μεγάλης Δευτέρας.

«Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα», θα ακούσουμε σ' ένα άλλο τροπάριο.

Είμαστε έτοιμοι να Τον ακολουθήσουμε στο δρόμο για το σταυρό;

Είμαστε έτοιμοι να μείνουμε μόνοι μας μέχρι το τέλος; Μόνοι με το Χριστό.

Όπως ήταν και Εκείνος.

Γιατί όμως πρέπει να ανεβούμε και εμείς στο Γολγοθά;

Για να έχουμε μερίδιο στη χαρά της Αναστάσεως σε μία εβδομάδα από τώρα.

Χωρίς σταυρό και Γολγοθά δεν υπάρχει Ανάσταση.

Χωρίς πόνο και λύπη, χαρά δεν γίνεται.

Για μία εβδομάδα, ας Τον ακολουθήσουμε στο δικό Του δρόμο. Να γίνουμε συγκυρηναίοι στο Πάθος Του. Να Του ελαφρύνουμε λίγο τον πόνο Του με τη συμμετοχή μας.

Άλλωστε, ας μην ξεχάσουμε και κάτι· και η δική μας ζωή είναι πορεία

σταυροαναστάσιμη. Όλοι μας περνάμε δυσκολίες, προβλήματα, πειρασμούς. Στο τέλος, όμως, ξεπροβάλλει η Ανάσταση, το Φως, η Ελπίδα. Και τότε, τίποτα δεν μπορεί να μας σταματήσει από τη χαρά.

«Ἴδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα... Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ, οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ παθεῖν· ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν, καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν»